

JUSTITSMINISTERIET

Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 22. december 2020
Kontor: Formueretskontoret
Sagsbeh: Katrine Grith Vinten
Sagsnr.: 2020-0030-5163
Dok.: 1732257

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 276 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 26. november 2020. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Dennis Flydtkjær (DF).

Nick Hækkerup

/

Louise Black Mogensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 276 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for på hvilket sprogniveau, tyskere skal kunne tale dansk for at kunne opnå dispensation, herunder om der er tale om objektive kriterier eller en subjektiv vurdering? Vil det være muligt at stille krav om, at ansøgere har bestået Prøve i Dansk 3 som betingelse for en meddelelse om dispensation, idet et sådant krav vil stille alle ansøgere objektivt lige, og at et sådant krav, uagtet at det måske ikke er nedskrevet, i virkeligheden altid har været gældende sædvane? Der henvises til artiklen: ”Tyskere får lov til at købe flere danske sommerhuse”, Flensborg Avis, den 11. november 2020.”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet et bidrag fra Civilstyrelsen, der har oplyst følgende:

”Civilstyrelsen kan oplyse, at der ikke stilles specifikke krav til ansøgers sprogniveau, herunder sprogkurser, for at opnå tilladelse til at købe sommerhus mv. (såkaldte sekundærboliger) i Danmark. En ansøgers danskkundskaber, herunder sprogkurser, indgår dog i vurderingen af, om ansøgeren har en særlig stærk tilknytning til Danmark.”

Justitsministeriet kan oplyse, at EU-retten begrænser mulighederne for at skærpe praksis om udlændinges køb af sommerhus mv.

Når Danmark – uanset EU-rettens bestemmelser om fri bevægelighed – kan opretholde reglerne om køb af sommerhus mv., skyldes det den såkaldte sommerhusprotokol, som udgør en undtagelse til EU’s traktatgrundlag.

Sommerhusprotokollen er en dansk særordning, som giver mulighed for, at Danmark kan opretholde den lovgivning om udlændinges køb af sommerhus mv., som var gældende den 1. november 1993, hvor Maastricht-traktaten trådte i kraft.

De gældende regler i erhvervsloven om køb af sommerhus mv., herunder praksis for tilladelser, har været gældende, siden Maastricht-traktaten trådte i kraft.

Det vurderes, at det ikke er muligt inden for rammerne af sommerhusprotokollen ved retningslinjer eller kriterier eller på anden måde at skærpe betingelserne for at få en tilladelse, herunder praksis for, hvornår en ansøger har

den fornødne tilknytning til Danmark. En sådan skærpelse vil derfor ikke være i overensstemmelse med EU-retten. Hvis skærpelsen – uanset at den ikke vil være i overensstemmelse med EU-retten – alligevel indføres, vurderes det, at der vil være en betydelig risiko for, at Danmark helt vil miste muligheden ifølge sommerhusprotokollen for at opretholde den særlige danske sommerhusregel.

Der henvises i den forbindelse til Justitsministeriets brev af 12. marts 2020 som opfølgning på beretningen over beslutningsforslag nr. B 19 (Folketinget 2018-19 (1. samling)).